

hjulpe, eller uheldige Forhold, som man ønsker ændrede. Og hvis man skal have grundet Haab om at kunne gennemføre disse Forfatningsændringer, maa Ønskerne og Kravene herom ude i Befolkningen gøre sig gældende paa en saadan Maade, at der gennem dem skabes et Folketing, hvis store Flertal kan samles om disse Krav. Det er den eneste Vej, ad hvilken vi kunne komme frem til en bedre Forfatning end den, vi have for Tiden. Nu er det jo en Kendsgerning, der ogsaa er blevet bekræftet ved de sidst afholdte Folketingsvalg, at der i Befolkningen saavel som hos de politiske Partier er en voksende Følelse og Forstaaelse af, at Tiden for en Forfatningsrevision nærmer sig med stærke Skridt. Der er indenfor de forskellige politiske Partier ikke Enighed, hverken om hvordan disse Ændringer skulle være, eller om Maaden, hvorpaa vi skulle gaa frem ved Ændringen af vor Forfatning. Der er hos de demokratiske Partier i dette høje Ting, om jeg maa udtrykke mig saaledes, visse Ting, som man samler sig om, visse Hovedkrav, som man ønsker at faa gennemførte; og jeg skal der nævne som enkelte Hovedpunkter: Man ønsker at faa fastsat Folketingsvalgkredsens Antal i Grundloven, man ønsker at faa Valgretsalderen nedsat fra 30 til 25 Aar, man ønsker at faa udvidet Valgretten til ogsaa at omfatte Kvinderne, og endelig ønsker man at faa afskaffet den privilegerede Valgret til Landstinget. Det er disse 4 Hovedkrav, der indenfor de demokratiske Partier i dette høje Ting er Enighed om; derimod er der ikke Enighed om Maaden, hvorpaa vi skulle gaa frem for at fremskaffe disse Forfatningsændringer. Medens det radikale Parti og Socialdemokraterne ønsker hele Forfatningsspørgsmaalet taget op til en samlet Overvejelse — og her mødes deres Ønsker muligvis med Ønsker fra visse Dele af Højre, i hvert Fald er der fra Højrekredse fremsat Antydninger i saa Henseende —, saa mene vi fra vor Side, at den rette Vej at gaa i Forfatningsspørgsmaalet er den først at gennemføre den begrænsede Grundlovsændring vedrørende Folketingets Sættelse i Forbindelse med en retfærdig Valgkredsordning, men saaledes at dette nærmest betragtes som en Overgang til den endelige og store Forfatningsrevision, i hvilken Afskaffelsen af den privilegerede Valgret til Landstinget naturligt maa blive det store Hovedspørgsmaal, hvorom Forhandlingerne komme til at dreje sig. Naar vi mene, at det er rigtigt at følge denne Fremgangs-

maade, vil maa forstaa, at vi fra vort Partis Side fuldtud kunne støtte Regeringen i dens Bestræbelse for at gennemføre et Forslag som det foreliggende. Hvis vi vedtage det foreliggende Forslag her i Tinget, mene vi at være inde paa den rette Vej til at faa ændret vor Forfatning paa en saadan Maade, som Venstre altid har ønsket, at Forfatningen skulde ændres.

Hoveddrivfjederen i de senere Aars Grundlovsforhandlinger her i dette Ting har jo væsentlig været Ønsket om en Ændring af Grundlovens § 32. Naar undtages den sidste Samling, da man havde fremme fra den daværende Regerings Side Spørgsmaalet om en omfattende Forfatningsrevision, saa har det i Virkeligheden været Ønsket om at faa gennemført en retfærdig Valgkredsordning, der har været Drivfjederen til at optage Grundlovsforhandlingen, og som har givet sig Udslag deri, at der var stillet Forslag om at faa ændret Grundlovens § 32 og faa fastsat Folketingsvalgkredsens Antal i Grundloven. Da vi fik den Valgkredsordning, under hvilken vi nu leve, den midlertidige Valgkredsordning, som den jo kaldtes, skønt den nu har været midlertidig i 15—16 Aar, fik vi jo 12 nye Folketingskredse. Der var tidligere 102 Folketingskredse, men ved den Valgkredsordning blev Antallet af Folketingskredse forøget til 114. Modstanderne af den midlertidige Ordning fra 1894 kunne ikke ønske at faa en ny midlertidig Valgkredsordning, som forøger Folketingsvalgkredsens Tal, og de, der den Gang gik med til den midlertidige Ordning, gjorde det efter min Mening selvfølgelig ud fra Ønsket om, at vi en Gang maatte naa til en endelig Løsning i Overensstemmelse med Grundlovens Aand og Grundlovens Ord. Socialdemokraterne bekæmpede jo den Gang den midlertidige Valgkredsordning overordentlig stærkt. Ærede Medlemmer ville saaledes mindes de stærke Ord, som det ærede Medlem for Københavns 5te Valgkreds (Borbjerg) har anvendt overfor de Folk, som førte denne Valgkredsordning igennem. Det radikale Venstre ønsker ifølge sit Program heller ikke nogen ny midlertidig Ordning, thi i Programmet udtaler det klart og tydeligt, at enten ønsker det Grundloven ændret paa dette Punkt eller ogsaa Grundlovens Bud opfyldt. Det har været disse to Partiers principale Standpunkt overfor dette Spørgsmaal. I sidste Samling gjorde de et noget andet Standpunkt gældende overfor Spørgsmaalet, idet man da ønskede at